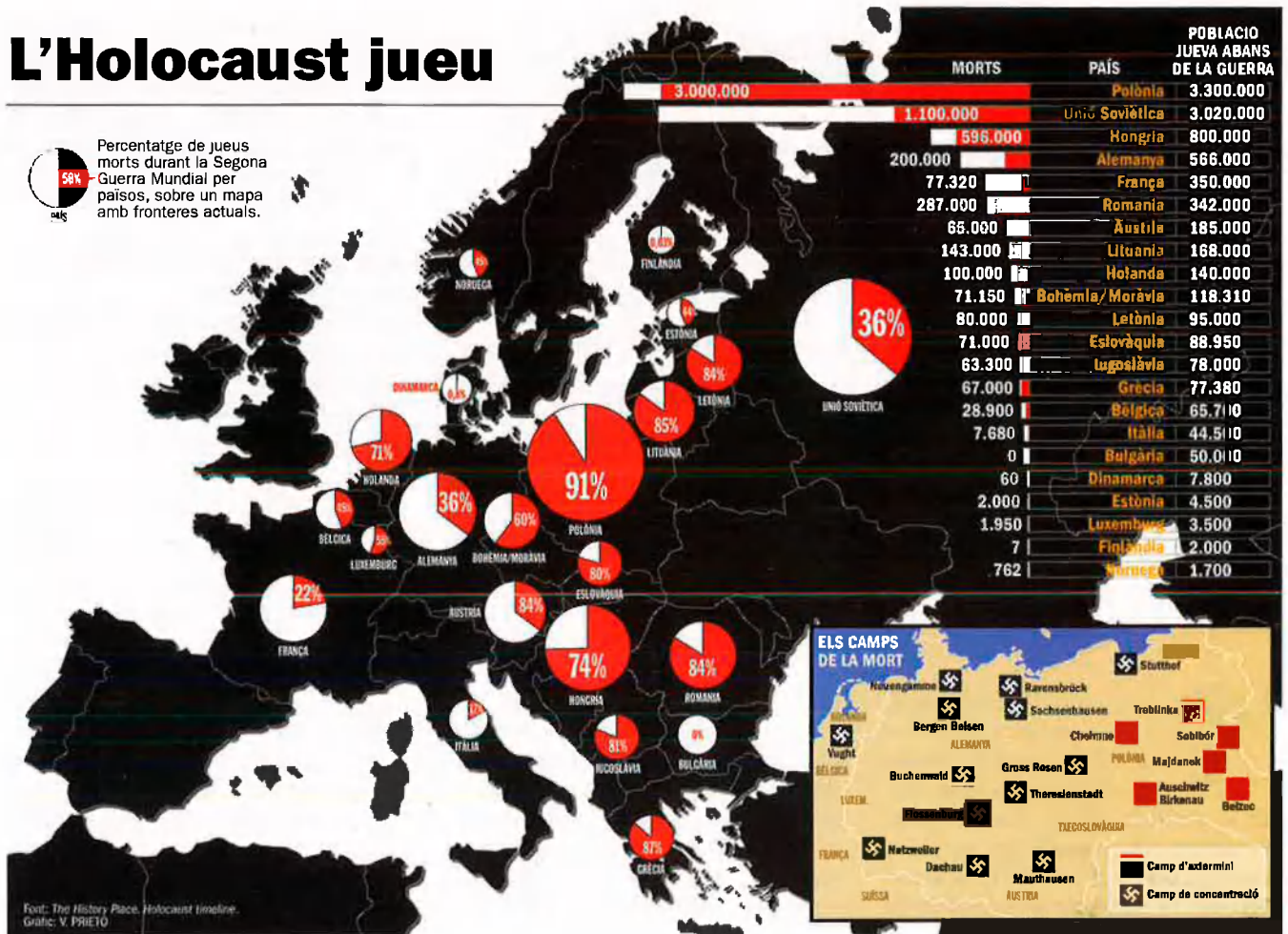

L'Holocaust jueu

Percentatge de jueus morts durant la Segona Guerra Mundial per països, sobre un mapa amb fronteres actuals.

manya, jutjat i condemnat, pel fet d'èsser jueu... El cas Dreyfus, que va motivar la denúncia contundent de l'escriptor Èmile Zola en el seu article "J'acuse!", va acabar provocant el naixement del moviment sionista contemporani.

Però la follia nazi, el plantejament de l'extermini definitiu, la "solució final" havia de tenir altres motivacions més enllà de les ideològiques, religioses o ètniques.

I darrerament se n'han donat a conèixer algunes més: foren els interessos econòmics, les sistemàtiques espoliacions de béns que patien els jueus a mesura que eren conduïts als camps d'extermini el que va motivar una certa "cultura dels consens" que, en la societat alemanya, va fer possible l'Holocaust.

Es cert que la barbàrie va ser minuciosament preparada pels nazis, des del mateix moment en què van accedir al poder, l'any 1933. El mateix any s'obrien els camps de concentració de Dachau, Buchenwald, Sachsenhausen i

Ravensbrück —aquest darrer per a dones—, tots ells a Alemanya, i s'iniciaven les primeres mesures antijueves amb boicots, amb la seva exclusió de càrrecs públics i la prohibició de la seva activitat cultural. El 15 de setembre de 1935 el Reich feia un pas més i aprovava les "lleis de Nuremberg", que feien perdre als jueus alemanys els drets de ciutadania i prohibien els casaments entre jueus i aris. I la nit del 9 al 10 de novembre de 1938 es va produir la famosa "nit dels vidres trencats", l'atac sistemàtic i destrucció —un autèntic pogrom— impulsat pel partit nazi contra cases, negocis i sinagogues dels jueus per tot Alemanya, que va incloure milers de detencions i els primers assassinats. El mes de març, després de l'annexió d'Àustria per Alemanya, s'havia obert el camp de Mauthausen.

Però un cop iniciada la guerra mundial, a partir de la invasió alemanya de Polònia, l'1 de setembre de 1939, i a mesura que l'exèrcit alemany va començar a ocupar mitja Europa, els

nazis es van plantejar la solució definitiva per als jueus que es trobaven als diferents països europeus. La "solució final", l'extermini planificat, l'aniquilació sistemàtica de milions de persones, es va acabar adoptant a l'anomenada conferència de Wannsee, celebrada el 20 de gener de 1942. Des de l'inici de la guerra s'havien adoptat ja altres mesures, com l'agrupament dels jueus en guetos als diversos països ocupats, i no havien mancat episodis de matances més o menys generalitzades. A partir del 17 de setembre de 1941 havia començat la deportació general dels jueus alemanys.

Amb la solució final es va intensificar la creació dels camps d'extermini: a Auschwitz, que s'havia començat a construir poc temps després de l'ocupació de Polònia, es van arribar a executar 12.000 persones en un sol dia. Del 1.100.000 víctimes que hi va haver en aquest camp, 960.000 eren jueus. Els anomenats trens de la mort anaven farcits d'homes, dones, vells i nens cap

A Auschwitz es van arribar a executar 12.000 persones en un sol dia, la major part, jueus. Gairebé un milió hi perderen la vida

a un destí que deixava lloc a pocs dubtes. I el resultat fou escruixidor: d'un total de 9,5 milions de jueus que vivien escampats per l'Europa ocupada, prop de 6 milions van ser gassejats o van morir víctimes de les múltiples fórmules d'extermini que van posar en funcionament els nazis, i només en van sobreviure poc més de 3,5 milions. Els jueus polonesos foren, amb escreix, els més afectats: 3 milions d'una població de 3.300.000 persones foren assassinats. Al gueto de Varsòvia, el més famós de tots, n'hi vivien amuntegats uns 400.000.

Evidentment, cap excusa, cap justificació, cap argument pot justificar tanta barbàrie. I les responsabilitats, sense dubte, han de ser compartides. La magnitud de l'Holocaust només s'explica per les múltiples complicitats que a Alemanya i arreu d'Europa el van fer possible i que, potser, algun dia, coneixerem en tota la seva magnitud.

Pelai Pagès i Blanch

Barcelona-Filadèlfia, sense escales

El passat 17 de maig s'envolava, des de l'aeroport del Prat, el primer avió que unirà Catalunya amb Filadèlfia sense escales. D'aquesta manera s'enceta el tercer trajecte intercontinental que es gestiona des de Barcelona i que se suma a les línies que ja enllacen amb Nova York i Atlanta. Així doncs, i almenys fins al proper 29 d'octubre –quan US Airways, companyia que realitza aquesta connexió, analitzarà si li resulta rendible mantenir-la–, Barcelona quedarà connectada diàriament amb l'estat de Pennsilvània, als EUA.

Tal com ha destacat el segon tinent d'alcalde de Barcelona, Jordi Portabella, anualment arriben a la capital 350.000 nord-americans, la majoria dels quals ho fa passant abans per

alguna altra ciutat europea. Per això la importància d'aquesta línia, que s'enfoca amb vista al turisme “però també als negocis”, segons Portabella.

Els vols intercontinentals són un objectiu que Barcelona no perd de vista: Mont-real, Sao Paulo, Buenos Aires, la Xina, el Japó o l'Índia són algunes destinacions que Barcelona ja té al seu punt de mira.

Inconvenient música a les misses

L'Ajuntament de Palma (PP) ha prohibit en quatre esglésies evangèliques posar música quan fan els seus ritus perquè molesten els veïnats de les finques on hi ha els temples. O així almenys ho han denunciat diversos veïns al consistori. Com és conegut, aquestes esglésies solen situar les seus de culte als baixos d'immobles. D'aquí la raó de la molèstia. El 1999 es denuncià, també a Palma, un temple catòlic per fer massa renou amb les campanes i, de moment, continuen sonant.

Els veïns del Cabanyal aturen les demolicions

El 6 de maig el jutjat número 2 del contenciós administratiu dictava un acte de suspensió cautelar del primer enderrocament d'una casa del Cabanyal, a València, que havia previst el govern municipal de Rita Barberà (PP), dins la zona declarada Bé d'Interès Cultural. I el 17 de maig, com que l'Ajuntament pretenia continuar les demolicions en un altre immoble, els veïns del Cabanyal hi van entrar i van aconseguir aturar l'enderroc. Al balcó van deixar una pancarta: “Rehabilitació sense destrucció.”

El 28 de maig, manifestació contra el Xúquer-Vinalopó

La plataforma Xúquer Viu ha convocat per dissabte, 28 de maig, una marxa contra el transvasament Xúquer-Vinalopó, que eixirà de la plaça de l'Ajuntament de Sueca (Ribera Baixa) a les 19.30 hores. El lema és “Pel nostre futur!, per la nostra terra!, pel Xúquer, l'Albufera i els aqüífers!”

21 ajuntaments de pobles afectats hi donen suport –entre d'altres, Cullera, Algemesí i Sueca–, a més d'organitzacions de tota mena (mediambientals –com Acció Ecologista Agró–, polítiques –ERPV, EUPV, Els Verds i el Bloc– i sindicals –CCOO, UGT i

Intersindical– o culturals –com Acció Cultural del País Valencià–) i col·lectius com ara la Penya Piragüista d'Antella, el Casal Jaume I de Sueca, Grup Mussol de l'Alcúdia, l'MDT o la Fundació Nova Cultura de l'Aigua.